

«Kjære mamma og pappa. Mamma og mamma, pappa og pappa, bonusforeldre, besteforeldre og alle dere som er meg nærmest og elsker meg høyest. Vær så snill å si «nei» til meg.

Jeg ønsker meg alt! Jeg vil ha hele verden og jeg vil bestemme over mitt eget liv. Men det er jeg ikke moden for enda, så vær så snill, hjelp meg. Si «nei» til meg, sett klare grenser og rammer for meg og vær konsekvent med meg. Gi meg spillerom innenfor de trygge rammene og la meg få prøve meg frem, la meg feile, falle og reise meg. La rammene utvide seg og bli større etter hvert som jeg blir eldre, etter hvert som jeg modnes og lærer. Lær meg hvordan jeg viser og regulerer følelsene mine på en god måte. Lær meg gode verdier, å være snill mot andre, å bruke hjelm når jeg sykler og å si tusen takk om noen hjelper meg eller jeg får noe. Du må lære meg alle disse tingene, dette er ikke evner og kunnskaper jeg er født med.

I likhet med at du må lære meg å spise med skje, må du lære meg å ivareta menneskene rundt meg, lære meg å akseptere at jeg ikke alltid kan være først i køen. La meg erfare, lære og tåle at noen ganger får jeg JA, andre ganger får jeg NEI. Lære meg at jeg får lov til å være sint, til og med kjempesint, men jeg får ikke slå.

Måten du lærer meg dette kjære mamma, pappa, bonus, besteforelder, du som elsker meg, er ved å være et godt forbilde for meg, ved å tørre å si «nei» til meg om du ikke er enig eller jeg ikke er stor nok til å håndtere avgjørelsen eller dens konsekvenser. Om du aldri sier «nei» til meg, vil jeg bli overveldet, jeg vil få større ansvar enn jeg er moden for. Jeg vil tro jeg er sjefen din mamma. Jeg vil tro jeg bestemmer over pappa og kan si hvor bestemor skal sitte eller kommandere bonusmammaen min rundt.

Jeg vet du vil jeg skal bli en god voksen en dag, en som har en god og stabil grunnmur, gode verdier og solid tro på seg selv. Alt dette må du lære meg. En dag når jeg blir større pappa, går jeg på en fest, noen vil kanskje prøve å kysse meg, jeg vil ikke. Da håper jeg du har lært meg at jeg kan si «nei» og stå trygt i det. Når jeg blir stor mamma, skal jeg jobbe med det samme som deg. Men om jeg ikke engang blir innkalt på intervju. Da håper jeg du har lært meg mamma, hvordan jeg håndterer det avslaget og regulerer mine egne følelser. Hvordan jeg reiser meg igjen, står rak i ryggen, med hevet hodet og prøver på nytt.

Vær så snill, si «nei» til meg. Vis meg veien. Gå sammen med meg, gå foran meg når jeg trenger å ledes, og bak meg når jeg er moden nok til å klare selv.»